

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýľové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **A. A.**, st. přísl. Ruská federace
bytem P. K. 229/34, P. 5

zastoupené obecnou zmocněnkyní Mgr. V. K.
sídlem T. 1848/19, P. 4

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2016, č. j. MV-181539-3/SO-2015,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 26.10.2015, č.j. OAM-31349-5/DP-2015 (dále jen „rozhodnutí

ministerstva“). Rozhodnutím ministerstva bylo podle ust. § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno správní řízení ve věci žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia.

2. Žalobkyně v žalobě namítla, že napadeným rozhodnutím byla porušena ustanovení § 2 odst. 1, § 3 a § 50 odst. 2, 3 a § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Uvedla, že byla žadatelkou o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem studia. Její poslední povolený dlouhodobý pobyt byl platný od 15.9.2014 do 14.9.2015. Dne 26.8.2015 podala prostřednictvím České pošty a.s. (poznámka soudu: Česká pošta není akciovou společností, ale státním podnikem) žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Na obálku uvedla jako adresáta „Cizinecká policie, Cigánkova 1861/2, Praha 4 - Chodov, 148 00“ a označila zde i věc „žádost o prodloužení DP“. Zásilka jí byla vrácena zpět bez otevření z důvodu, že se adresát odstěhoval. Žalobkyně proto ihned dne 4.9.2015 žádost odeslala zpět a ve stejný den telefonicky kontaktovala informační linku Ministerstva vnitra a uvedenou záležitost řešila. K žádosti opětovně zaslané na ministerstvo žalobkyně přiložila i žádost o prominutí zmeškání úkonu. Následně však bylo vydáno rozhodnutí ministerstva a poté na základě jejího odvolání napadené rozhodnutí.
3. Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalobkyně na obálce sice uvedla věcně nepřislušný orgán, ale místní příslušnost podle § 11 odst. 1 písm. d) správního řádu byla podle jejího názoru zachována. Na uvedené adrese vždy sídlilo Ministerstvo vnitra, a proto se informace poštovního doručovatele o tom, že se na adrese „Cigánkova 1861/2, Praha 4“ Ministerstvo vnitra nenachází, nezakládá na ověřené skutečnosti. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí okolnostmi nedoručení její žádosti vůbec nezabývala. Dle názoru žalobkyně byla ze strany žalované porušena zásada součinnosti a napadené rozhodnutí není v souladu s veřejným zájmem, neboť žalobkyně se na území České republiky nedopustila žádného nezákonného jednání. Správní orgány by měly postupovat pokud možno ve prospěch dotčených osob. Žalobkyně též poznamenala, že k dokladům, které v řízení ke své žádosti předložila, správní orgány nepřihlížely.
4. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí rovněž za nepřiměřené z hlediska dopadů do jejího rodinného a soukromého života. Uvedla, že je v posledním ročníku DAMU a závěr studia (příprava diplomové práce) vyžaduje její nepřetržitou přítomnost na území České republiky. V této souvislosti žalobkyně obecně poukázala na judikaturní závěry Ústavního soudu kritizující přepjatý formalismus v rozhodovací činnosti správních orgánů a apelující na povinnost zohlednění konkrétních okolností každého jednotlivého případu.
5. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě odkázala na napadené rozhodnutí a uvedla, že podle cizineckého informačního systému žalobkyně pobývá v České republice od roku 2013, přičemž k přechodu agendy dlouhodobých pobytů z cizinecké policie na Ministerstvo vnitra jako správní orgán prvního stupně došlo již v roce 2011. Žalobkyně všechny své předchozí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu či žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu adresovala správnímu orgánu prvního stupně a nikoliv

cizinecké policii. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán prvního stupně nebyl na zásilce uveden jako adresát, nemohl zásilku přijmout.

6. Žalobkyně doložila dne 22. 12. 2015 doporučující dopis rektora Akademie múzických umění v Praze, doporučující dopis děkanky Divadelní fakulty Akademie múzických umění v Praze a obálku s chybně uvedeným adresátem, na které je uvedeno, že uvedený adresát (Cizinecká policie) se odstěhoval a na adrese sídlí Ministerstvo vnitra. Žalovaná k doloženým doporučením z Akademie múzických umění v Praze uvedla, že vzhledem k procesní povaze usnesení správního orgánu prvního stupně o zastavení správního řízení, kdy správní orgán prvního stupně nerozhoduje o meritů věci, nemá povinnost posuzovat přiměřenost zásahu do soukromého života žalobkyně. K doložené obálce pak žalovaná uvedla, že důvody, kvůli kterým žalobkyně nepodala svou žádost včas (nesprávné uvedení adresáta zásilky) nepovažuje za důvody na vůli cizince nezávislé ve smyslu § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Jedná se totiž o pochybení žalobkyně, které s ohledem na okolnosti případu (opakovaně podávaná žádost) nelze považovat za okolnost nezávislou na její vůli.
7. Žalovaná dále uvedla, že usnesení o zastavení správního řízení je rozhodnutím procesní povahy a v těchto případech, kdy správní orgán nerozhoduje o meritů věci, nemá povinnost posuzovat přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně. Pokud v daném případě správní orgán posuzoval pouze otázku včasného podání žádosti podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, postupoval v souladu se zákonem.
8. Z obsahu správního spisu lze konstatovat následující, pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:
9. Žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému za účelem studia s platností od 15.9.2014 do 14.9.2015. Dne 4.9.2015 podala žalobkyně (prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb) u správního orgánu prvního stupně (Ministerstva vnitra) žádost o prodloužení doby platnosti tohoto povolení. Dle podacího razítka se tato žádost dostala do dispozice Ministerstva vnitra dne 7.9.2015. K této žádosti žalobkyně přiložila žádost o prominutí zmeškání lhůty, ve které uvedla, že dne 26.8.2015 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb odeslala doporučeně žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu v České republice za účelem studia, ale neuvědomila si, že tuto agendu již neřeší cizinecká policie, ale Ministerstvo vnitra a jako adresáta uvedla cizineckou policii, Cigánkova 1861/2, Praha 4 – Chodov. Uvedená zásilka se však vrátila zpět a žalobkyně se ještě v ten samý den (2.9.2015) objednala na objednáci linku pro podání žádosti na 3.9.2015.
10. Součástí spisu je obálka adresovaná cizinecké policii na adresu Cigánkova 1861/2, Praha 4, Chodov, 148 00, s označením „Žádost o prodloužení DP“, podaná provozovateli poštovních služeb dne 26.8.2015, na níž je štítek s razítkem ze dne 27.8.2015, že zásilka byla vrácena zpět z důvodu, že se adresát odstěhoval, resp. že na adrese sídlí Ministerstvo vnitra.

11. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
12. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 17.12.2015, platí, že *žádost o povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné.*
13. Podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců se *usnesením také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn.*
14. Rozhodnutím ministerstva bylo řízení o žádosti zastaveno z důvodu, že žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně podala v době, kdy k tomu nebyla oprávněna. Tento závěr žalovaná v napadeném rozhodnutí potvrdila, přičemž konstatovala, že žalobkyně měla svoji žádost podat v období od 17.6.2015 do 1.9.2015, což neučinila. Žalovaná v napadeném rozhodnutí rovněž uvedla, že důvody, které žalobkyně uvedla v žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání žádosti, nepovažuje za důvody na vůli cizince nezávislé podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Za takové důvody žalovaná považuje *nemoc či úraz vyžadující hospitalizaci nebo domácí léčení, které brání v podání žádosti, vyslání na pracovní cestu, pobyt v zahraničí ze závažných důvodů či nesprávné poučení ze strany správního orgánu prvního stupně.* Nesprávné uvedení adresáta zásilky takovým důvodem není.
15. Městský soud v Praze se nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí; ostatně k této vadě je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
16. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), který se v tomto ohledu použije subsidiárně, platí, že *„v odůvodnění se uvedou důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí“.* Z četné judikatury správních soudů k otázce nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí lze obecně shrnout, že z odůvodnění správního rozhodnutí musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách účastníka řízení, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené se pak musí promítnout v odůvodnění předmětného rozhodnutí. Současně musí být z odůvodnění rozhodnutí patrné, jak se správní orgán vypořádal se vznesenými námitkami a k nim se vztahující zásadní argumentací.

17. Napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti netrpí. Je z něj jasné patrné, jakým způsobem a z jakých důvodů bylo rozhodnuto o odvolání žalobkyně, žalovaná se v něm rovněž dostatečným způsobem vypořádala se všemi v odvolání uplatněnými námitkami. Není pravdou, že by žalovaná nezohlednila skutečnost, že žalobkyně původně zaslala svoji žádost nesprávnému adresátovi, naopak, tímto pochybením žalobkyně se žalovaná (logicky) zabývala zároveň s posouzením požadavku žalobkyně na prominutí zmeškání úkonu. Žalovaná se vypořádala rovněž s odvolací námitkou žalobkyně, že žalobkyně i přes svoje vzdělání nerozlišuje mezi cizineckou policií a Ministerstvem vnitra, a to poukazem na skutečnost, že žalobkyně pobývá v České republice od roku 2013, přičemž k přechodu agendy dlouhodobých pobytů z cizinecké policie na správní orgán prvního stupně (Ministerstvo vnitra) došlo již v roce 2011 a žalobkyně všechny své předchozí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu či žádosti o prodloužení dlouhodobému pobytu adresovala právě Ministerstvu vnitra, nikoli cizinecké policii.
18. Důvodná není ani námitka žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nezákonné. V dané věci není sporu o tom, že žádost žalobkyně o prodloužení povolení dlouhodobého pobytu za účelem studia, adresovanou věcně a místně příslušnému správnímu orgánu (tj. Ministerstvu vnitra), žalobkyně podala prostřednictvím provozovatele poštovních služeb až dne 4.9.2015. Toto pochybení žalobkyně sama přiznala s tím, že svoji žádost původně prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb poslala nesprávnému adresátovi (cizinecké policii). Toto pochybení žalobkyně bylo rovněž důvodem, proč žalobkyně společně se žádostí o prodloužení povolení dlouhodobého pobytu požádala o prominutí zmeškání úkonu.
19. Shora citované ustanovení § 47 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců, které je speciální právní úpravou ke správnímu řádu (srov. § 41 a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2009, čj. 9 Ca 279/2008-31) umožňuje prominutí zmeškání lhůty pro podání žádosti pouze za situace, kdy je takové zmeškání dáno důvody na vůli cizince nezávislémi. Příkladem výčet důvodů tohoto charakteru uvedla žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud se ztotožňuje se závěrem správního orgánu, že nesprávné označení adresáta na obálce dopisu je úkonem, který takovým důvodem není, neboť se jedná o pochybení vycházející z jednání žalobkyně. Tento závěr v posuzovaném případě nadto podtrhuje skutečnost, že svá předcházející podání správnímu orgánu prvního stupně žalobkyně doručovala bez problémů. V daném případě se nejednalo ani o pochybení provozovatele poštovních služeb, jak se žalobkyně snažila v žalobě naznačit. Provozovatel poštovních služeb totiž zásilku doručoval v souladu s vůli projevenou žalobkyní, tj. dle adresáta uvedeného na zásilce. Pokud takový adresát na žalobkyní uvedené adrese nesídlil, zásilka byla právem vrácena zpět. Povinností provozovatele poštovních služeb není ověřovat, zda podaná zásilka nemá náhodou mít jiného adresáta.
20. Soud vzhledem k výše uvedenému neshledal porušení ust. § 2 odst. 1 správního řádu, neboť napadené rozhodnutí, stejně jako jemu předcházející rozhodnutí ministerstva, bylo vydáno v souladu se zákonem. Neshledal ani porušení § 3 správního řádu, neboť o stavu věci, jak byl správními orgány zjištěn (tj. že žalobkyně podala žádost opožděně a z jakých důvodů),

nevyvstaly žádné důvodné pochybnosti, což je doloženo shromážděnými podklady pro rozhodnutí. Pokud se zásilka adresovaná věcně nepřislušnému správnímu orgánu nedostala do jeho dispozice z důvodu, že provozovatel poštovních služeb se řídil vůlí žalobkyně projevenou na poštovní zásilce podané dne 26.8.2015, nelze o namítaném porušení zásady součinnosti žalované, resp. ministerstva, vůbec hovořit. Lichý je rovněž argument žalobkyně, že napadeným rozhodnutím byl porušen veřejný zájem, neboť za veřejný zájem nelze považovat zájem na věcném projednání žádosti žalobkyně o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za situace, kdy k tomu nebyly splněny zákonné podmínky.

21. K námitce žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené z hlediska dopadů do jejího rodinného a soukromého života, soud uvádí, že zkoumání přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života cizince v případě procesních rozhodnutí, zákonná právní úprava nepředvídá. Takový postup je logický, neboť vydání rozhodnutí procesního charakteru, kterým usnesení o zastavení řízení nepochybně je, nepředchází věcné zkoumání žádosti cizince a jeho poměrů. Nejsou-li splněny procesní podmínky pro věcné posouzení žádosti, nelze tento nedostatek zhojit tím, že budou zkoumány případné dopady neprojednání žádosti do soukromého a rodinného života žadatele; takový postup je totiž již součástí věcného posouzení žádosti. Jinými slovy řečeno, nedostatek procesních podmínek nelze zhojit úvahou o potenciální úspěšnosti žádosti (z důvodu, že vydání zamítavého rozhodnutí by bylo zásahem do soukromého či rodinného života žadatelky), neboť v takovém případě by stanovení procesních podmínek projednatelnosti, tj. věcného posouzení žádosti bylo zcela nadbytečné.
22. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalované žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší

správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 25. září 2018

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu